

Ομιλία για την 28^η Οκτωβρίου 1940

Η 28^η Οκτωβρίου του 1940 είναι σημαντική ημέρα για τον Οικουμενικό Ελληνισμό.

Είναι μια μέρα τιμής, δόξας και μνήμης, μια μέρα που δεν πρέπει ποτέ κανείς να λησμονήσει γιατί είναι πάντα επίκαιρη και πάντα αποτελεί ένα σπουδαίο μάθημα ζωής.

Το «παράδοξο» είναι ότι ενώ όλοι οι λαοί γιορτάζουν τη λήξη του Β' Παγκόσμιου Πολέμου, εμείς, οι Έλληνες, γιορτάζουμε την είσοδό μας σε αυτόν. Αυτό όμως δε γίνεται από αγάπη για τον πόλεμο, εξάλλου η Ελλάδα έκανε ό,τι μπορούσε για να τον αποφύγει, αλλά γιατί από την αρχαιότητα οι Έλληνες πίστευαν ότι αυτός που αγωνίζεται για τα ιδανικά του βγαίνει πάντα νικητής. Εφόσον μπήκαμε στη μάχη για να υπερασπίσουμε την πατρίδα μας, την τιμή μας, τα παιδιά και τους προγόνους μας, ήταν αναπόφευκτο να νικήσουμε.

Πώς όμως βρεθήκαμε στη δίνη αυτού του καταστροφικού πολέμου;

Τα ξημερώματα της 28^{ης} Οκτωβρίου ο Ιταλός Πρέσβης επέδωσε το αίτημα της Φασιστικής Ιταλίας στον Έλληνα Πρωθυπουργό Ιωάννη Μεταξά για άμεση και πλήρη παράδοση της Ελλάδας.

Η ελληνική κυβέρνηση από καιρό είχε καταλάβει τις προθέσεις της Ιταλίας και είχε προετοιμάσει όσο καλύτερα μπορούσε τη χώρα γι' αυτό το ενδεχόμενο. Ο Μεταξάς ήξερε ότι, όσο κι αν ήθελαν οι Έλληνες να μην εμπλακούν στον πόλεμο, έναν πόλεμο που οι Γερμανοί και οι Ιταλοί ξεκίνησαν με τις πράξεις τους αλλά και οι Σύμμαχοι προκάλεσαν με την υπερβολικά παθητική στάση τους, δε μπορούσε να τον αποφύγει. Εξάλλου η γεωγραφική θέση της Ελλάδας είναι τέτοια που, όποιος θέλει να κατακτήσει τον κόσμο, πρέπει κατακτήσει πρώτα την Ελλάδα.

Η απάντηση στον Ιταλό πρέσβη ήταν από καιρό αποφασισμένη. Ο Μεταξάς εκφράζοντας τη στιγμή εκείνη τους Έλληνες απανταχού της Γης, έδωσε αμέσως την απάντηση της πατρίδας μας στους φασίστες : «ΟΧΙ!» Η μικρή και φτωχή Ελλάδα ήταν έτοιμη να πολεμήσει για την ελευθερία της, ήταν έτοιμη να υπερασπίσει την τιμή της, τις αξίες και τα ιδανικά που χιλιάδες χρόνια πριν δίδαξε σε όλους τους πολιτισμένους λαούς.

Όπως έγραψε ο Μεταξάς στο ημερολόγιό του *«Καμιά φορά ριχνόμαστε στις φλόγες της μάχης, όχι με την ελπίδα ότι θα κερδίσουμε, μα γιατί αυτό είναι το χρέος μας, γιατί απλά έτσι πρέπει»*.

Το ΟΧΙ των Ελλήνων αντήχησε σε όλο τον πλανήτη!

Όλος ο κόσμος είδε με έκπληξη αλλά και θαυμασμό τη μικρή Ελλάδα να σηκώνει το ανάστημά της και να αντιστέκεται. Το φωτεινό παράδειγμα της πατρίδας μας έδωσε θάρρος και σε όλους τους άλλους λαούς να μην παραδοθούν αλλά να αντισταθούν στις δυνάμεις του φασισμού και του ναζισμού που τόσο τρομεροί κι ανίκητοι φαίνονταν σε όλους τους άλλους τότε.

Οι μάχες με τους Ιταλούς ξεκίνησαν πριν καλά-καλά προλάβει ο Μεταξάς να απαντήσει στον Ιταλό πρέσβη. Τόσο ξεδιάντροποι ήταν οι Ιταλοί.

Οι Ιταλοί περίμεναν πως οι Έλληνες θα παραδίδονταν γρήγορα και δε θα πολεμούσαν. Ο Μουσολίνι, ο δικτάτορας της Ιταλίας, είχε παραγγείλει μάλιστα τον καφέ του στην Αθήνα γιατί ήταν σίγουρος ότι θα κάνει περίπατο στην Ελλάδα. Γιατί να μην ήταν άλλωστε; Οι Λουξεμβούργιοι, οι Τσεχοσλοβάκοι και οι Δανοί δεν αντιστάθηκαν καθόλου. Η Πολωνία πολέμησε 30 μέρες, η μεγάλη Γαλλία 43, η Ολλανδία 4 μέρες, το Βέλγιο 18 (κι αυτό γιατί τους ανάγκασαν οι Άγγλοι). Πώς, λοιπόν, θα τολμούσε να αντισταθεί η μικρή και φτωχή Ελλάδα τη στιγμή που γύρω της υπήρχαν τόσοι εχθροί και που δεν υπήρχε καμία μεγάλη δύναμη να τη βοηθήσει;

Προφανώς δεν είχαν λάβει υπόψη τους τις βασικές διαφορές στον τρόπο σκέψης μεταξύ των άλλων λαών και των Ελλήνων. Οι Έλληνες πάντα πίστευαν στα λόγια του Θουκιδίδη : «ευτυχισμένοι είναι οι ελεύθεροι κι ελεύθεροι είναι οι γενναίοι» Ο ελληνικός λαός θα κερνούσε καφέ του Μουσολίνι, η γεύση του όμως θα ήταν πικρή για τον δικτάτορα.

Η πρώτη νίκη της Ελλάδας στον πόλεμο είχε ήδη επιτευχθεί! Ήταν η ηθική νίκη αυτού που έχει το δίκιο με το μέρος του και, μολονότι ξέρει ότι ο αντίπαλος του είναι πολύ δυνατότερος, επιλέγει να πολεμήσει για να υπερασπιστεί τις αξίες και τα ιδανικά του.

Το πρωί της 28^{ης} οι Έλληνες πολίτες έμαθαν ότι ξέσπασε πόλεμος. Οι εφημερίδες και το ραδιόφωνο μιλούσαν γι' αυτό.

Αντί για πανικό κι ανησυχία, οι Έλληνες υποδέχτηκαν την είδηση με χαμόγελο κι αποφασιστικότητα!

Οι Έλληνες δεν είχαν καμία επιθυμία να εμπλακούν σε πόλεμο όμως δεν είχαν καμία διάθεση να παραδοθούν και να υποδουλωθούν σε οποιονδήποτε. Εξάλλου οι Ιταλοί είχαν παραβιάσει τα ιερά και τα όσια των Ελλήνων τορπιλίζοντας με ύπουλο τρόπο το πολεμικό πλοίο «Έλλη» στο λιμάνι της Τήνου στις 15 Αυγούστου 1940, ανήμερα της Παναγιάς. Κι όχι μόνο αυτό, κανείς δεν είχε ξεχάσει τους δεκάδες νεκρούς της Κέρκυρας από το βομβαρδισμό των Ιταλών το 1923.

Όλοι μαζί, άντρες, γυναίκες, νέοι, γέροι και παιδιά, συμμετείχαν στον αγώνα, όπως κι όσο μπορούσε ο καθένας. Οι άντρες κατατάχτηκαν στο Στρατό, οι γυναίκες της Πίνδου κουβαλούσαν όπλα και πολεμοφόδια και οι υπόλοιπες ετοίμαζαν προμήθειες, τα παιδιά βοηθούσαν με το δικό τους τρόπο. Δεν ήταν επαγγελματίες πολεμιστές, ήταν εργάτες, γιατροί, μανάβηδες, αγρότες, δάσκαλοι, ηθοποιοί, ήταν όμως όλοι αποφασισμένοι να διώξουν του εχθρούς από τα ελληνικά χώματα.

Πραγματικά, πολύ γρήγορα οι Έλληνες, υπό την άξια ηγεσία του Στρατάρχη Αλέξανδρου Παπάγου, κατάφεραν σχεδόν αμέσως να ανατρέψουν το εισβολέα και να μεταφέρουν το πεδίο της μάχης έξω από τα ελληνικά σύνορα.

Οι ιταλικές δυνάμεις, αν και πολύ καλύτερα εξοπλισμένες και αριθμητικά πολύ μεγαλύτερες των ελληνικών, γρήγορα πέρασαν από τη θέση του κυνηγού σε αυτή του θηράματος. Από το Νοέμβρη του 1940

αναγκάστηκαν να συμπτυχθούν και να υπερασπιστούν εδάφη της ιταλικής επικράτειας! Η Βόρειος Ήπειρος, περιοχή ελληνικότατη και με μακρόχρονη ιστορία, έγινε πλέον το πεδίο των μαχών του ελληνοϊταλικού πολέμου.

Οι Έλληνες φαντάροι και στρατιωτικοί απελευθέρωναν τη μία μετά την άλλη πόλεις της Βορείου Ηπείρου με αμιγώς ελληνικό πληθυσμό. Κορυτσά, Τεπελένι, Αργυρόκαστρο και τόσες άλλες περιοχές αποτέλεσαν τα τρόπαια της νίκης της ελληνικής ψυχής...

Ο Ελληνικός Στρατός ήταν ο πρώτος που κατάφερε να νικήσει στο πεδίο των μαχών τις δυνάμεις του Άξονα και με το παράδειγμά του έδωσε το δικαίωμα σε κάθε φιλελεύθερα σκεπτόμενο άνθρωπο να ανακτήσει ένα πολύτιμο αγαθό : την ελπίδα για ένα καλύτερο αύριο!

Όμως την Άνοιξη του 1941, κι ενώ ο νικητής Ελληνικός Στρατός ήταν έτοιμος να δώσει στον Ιταλό εισβολέα το τελικό χτύπημα και «να ρίξει τους Φασίστες στη θάλασσα» η Γερμανία τον Απρίλιο του 1941 για να σώσει το γόητρο και τα συμφέροντα του Άξονα επιτέθηκε στην Ελλάδα!

Ο ελληνικός στρατός δεν άντεξε τη συγχρονισμένη επίθεση των δύο υπερδυνάμεων της εποχής εκείνης και λύγισε...

Η Πρωτομαγιά του 1941 βρήκε σχεδόν ολόκληρη την Ελλάδα υπό τριπλή κατοχή. Γερμανοί, Ιταλοί και Βούλγαροι είχαν καταλάβει το λίκνο του παγκόσμιου πολιτισμού, την Ελλάδα.

Τα αποτελέσματα της τριπλής κατοχής της πατρίδας μας ήταν καταστροφικά. Πείνα, κακουχίες, εκτελέσεις, θάνατος. Οι κατακτητές διέλυσαν την οικονομία της Ελλάδας και δολοφόνησαν μισό εκατομμύριο Έλληνες.

Η ελληνική ψυχή όμως δεν υποδουλώθηκε ποτέ! Η αντίσταση συνεχίστηκε όσο και όπου αυτό ήταν δυνατό.

Τα αναγεννημένα ελληνικά στρατεύματα πολέμησαν στην Αφρική και στη Δυτική Ευρώπη στο πλευρό των Συμμάχων και έγραψαν λαμπρές σελίδες στην ελληνική Ιστορία. Οι Έλληνες θαλασσοπόροι ενίσχυσαν τον εμπορικό και πολεμικό στόλο των Συμμάχων και έφτασαν τη φωνή της Ελλάδας στα πέρατα του κόσμου. Οι Έλληνες πατριώτες πολεμούσαν τον εχθρό στα βουνά, οργανωμένοι σε αντάρτικες ομάδες.

Πρέπει λοιπόν όλοι εμείς να είμαστε υπερήφανοι γιατί οι γονείς μας και οι παππούδες μας, αποδείχτηκαν γενναίοι και δυνατοί!

Πρέπει οι πράξεις τους, ο αγώνας τους και η αντίστασή τους να είναι παντοτινός φάρος κι οδηγός μας.

Μόνο έτσι θα αποκτήσει αληθινή αξία ο αγώνας και η θυσία των προγόνων μας.

Μόνο έτσι θα καταφέρουμε να δικαιώσουμε τους ανθρώπους που προτίμησαν να προσφέρουν και τη ζωή τους ακόμα για να μπορούμε εμείς σήμερα να είμαστε ελεύθεροι.

**ΖΗΤΩ Η ΑΔΟΥΛΩΤΗ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΨΥΧΗ
ΖΗΤΩ ΤΟ ΕΘΝΟΣ
ΖΗΤΩ Η ΕΛΛΑΔΑ ΜΑΣ**